

Поняття про вогневу позицію в обороні. Оборона здійснюється з метою відбиття наступу переважаючих сил противника, завдання йому максимальних втрат, утримання важливих районів, рубежів або об'єктів місцевості, створення сприятливих умов для переходу у наступ.

Вогонь є основним засобом враження і знищення противника під час ведення оборонного бою. Кожен солдат, уміло використовуючи свою зброю, властивості місцевості і загородження, здатний успішно знищити живу силу противника, а також його танки, інші броньовані машини які наступають. Тому в обороні велику увагу слід приділяти вибору та обладнанню вогневої позиції.

Вогнева позиція – це ділянка місцевості зайнята або підготовлена до заняття вогневими засобами для ведення вогню. Солдат не має право залишити займану позицію без наказу командира.

Механізоване відділення обороняє бойову позицію фронтом до 100 метрів. На якій обладнуються основні і запасні, або тимчасові позиції для вогневих засобів, що дають змогу разом із сусідніми відділеннями знищувати противника вогнем перед фронтом і на флангах опорного пункту взводу. А також ввести кругову оборону.

В окопах для стрільців, гранатометників, кулеметників обладнують проти осколкові козирки. Потім окопи з'єднують між собою в траншею, яку доводять до повного профілю. А якщо ґрунт нестійкий, стінки підсилюють і з'єднують суцільною траншеєю з позиціями сусідніх відділень. Для особового складу обладнують перекриту щілину або бліндаж. В окопі для бойових машин піхоти викопують окоп з проти осколковим козирком для протитанкового ракетного комплексу. Потім копають окоп на запасній (або тимчасовій) вогневій позиції для БМП або БТР і хід сполучення до нього. Місце командира відділення, як правило, обладнують на позиції такому місті звідки зручніше управляти відділенням, спостерігати за місцевістю і противником, і сигналами командира взводу.

Розглянемо наступне питання.

Вимоги до вибору місця для ведення вогню і спостереження. Якщо командир не зазначив вогневу позицію, солдат обирає її самостійно. Вона повинна мати хорошу оглядовість для обстрілу у потрібному напрямку. Бути зручною для стрільби. Укривати вогневий засіб і самого стрільця також від спостереження противника, виключаючи наявність у секторі стрільби мертвих просторів і забезпечувати проведення маневру. Вибираючи вогневу позицію широко використовують воронки, канави, насипи, а також різні місцеві предмети. Древа, каміння, пеньки, кущі, то що. Місце розташування вогневої позиції має відповідати таким основним вимогам. Забезпечувати хорошу оглядовість, обстріл місцевості попереду фронту на відстані мінімум 400 500 м. Оглядовість і обстріл підступів до сусідніх позицій. Сприяти маскуванню вогневої позиції, завдяки чому значно зменшується ефективність вогню противника. А також забезпечувати максимальну сполучення з тилом і сусідніми вогневими позиціями. Крім того, сприяти виконанню робіт щодо влаштування і обладнання вогневої позиції. З точки зору найбільш зручного

місця розташування вогневої позиції, вважається бойовий гребінь. Бойовий гребінь - це лінія на передньому зверненому в бік противника схилі височини, з якого можливий обстріл до підосви схилу без мертвих просторів. Забороняється обирати і займати вогневу позицію на гребнях висот, перед місцевими предметами на тлі яких буде чітко видно силует стрільця.

Наступне питання.

Це послідовність облаштування і маскуванню окопу для стрільби лежачи. Облаштування окопу для стрільби з автомата, проводиться малою піхотною лопатою. Зайнявши місце для стрільби необхідно покласти автомат праворуч від себе на відстані витягнутої руки. Так щоб у будь-який момент його можна було використовувати для ведення вогню по противнику. Повернутися на лівий бік і витягнути рукою лопатку з чохла. Обхопити держак двома руками і ударами на себе відрізати дерен або верхній ущільнений шар землі.

Позначивши при цьому спереду і з боків межі виїмки. Перехопити лопатою і ударами від себе зняти дерен, поклавши його спереду або в бік. Приступити до викопування самого окопу. Викопуючи окоп полотном, або ще кажуть лоток лопати, слід відрізати не прямовисно, а навкіс. Землю викидувати спочатку вперед, а потім убік. Утворюючи бруствер, який забезпечує захист від куль. Пробиваємість кулі не затрамбованого ґрунту і піску становить до 70 см. Голову потрібно тримати якомога ближче до землі, не припиняючи спостереження за противником.

Досягнувши потрібної глибини в передній частині виїмки окопу, відсунути назад і продовжити викопувати її до потрібної довжини. Щоб можна було вкрити тулуб і ноги. Бруствер окопу ущільнюють кількома ударами лопатою плазом. Викопаний для стрільби лежачи окоп, маскують під навколишню місцевість. Для цього використовують ґрунт і траву, що оточують окоп. А взимку сніг. Від повітряного спостереження солдат в окопі маскується травою, гілками, або використовує маскувальну сітку.

Відео - <https://www.youtube.com/watch?v=-DMrhs6KXG4>